

rettelse af nye Apoteker, uden at der ogsaa foreligger den Offervillighed, som er nødvendig for Starten af det nye Apotek.

En Fordel ved det nye Lovforslag er ogsaa, at man kommer bort fra de Klager, man hidtil har haft, over, at man lod Enker blive siddende i Apoteker i lang Tid, og at Apotekere, som ikke selv kunde passe deres Apotek paa forsvarlig Maade, blev siddende og udøvede Apotekervirksomhed. Hvad Enkerne angaar, har man jo naaet at opsamle et ganske smukt Beløb i Apotekerfonden, 567,000 Kr., hvoraf der vil kunne ydes de paagældende en Pension. Noget lignende vil jo kunne ske, hvis en Apoteker paa Grund af Sygdom bliver nødt til at fratræde sin Stilling; der vil da kunne tilkendes ham en Pension af Fonden, der ikke maa være under 1,200 og ikke over 2,400 Kr. Man vil derved snarere kunne, uden at disse Mænd og Kvinder gøres ganske brødløse, faa Apotekerdriften over i Hænderne paa Mænd, der selv kan varetage deres Gerning og udøve den forsvarligt.

Endvidere bestemmer § 36, at hvis der oprettes en Pensionsfond for Medhjælpere, kan der af Apotekerfonden tilskydes 15,000 Kr. aarlig til denne. Man har derigennem ogsaa givet de Medlemmer indenfor Standen, som ikke selv har Apotek, Udsigt til at sikre deres Alderdom. Der maa jo med den Begrænsning i Oprettelsen af Apoteker, der nødvendigvis maa finde Sted, efter at man nu i saa rigt Maal har forsynet Landet, indtræde en Standsning og derved en mindre Oprykning, mindre Udsigt for Medhjælperne til at kunne blive selvstændige.

Jeg tror, jeg nu har nævnt de vigtigste af de nye Bestemmelser, der adskiller denne Lov fra den gældende Apotekerlov med Vedføjelse af de mange forskellige kongelige Resolutioner, der slutter sig dertil, alle sammen Bestemmelser, som har søgt at imødekomme de Krav og Anker, der i en længere Aarrække har været rejst mod den nuværende Tilstand.

Lovforslaget gaar jo i øvrigt i det hele taget, som ogsaa den højtærede Justitsminister udtalte, i høj Grad ud paa at kodificere alle de nugældende Bestemmelser og supplere dem med de forskellige nye Bestemmelser, som jeg her har omtalt. Det er jo ganske vist i den ellefte, for ikke at sige tolvte Time, at dette Lovforslag kommer op til Landstinget, og man kunde maaske synes, at det var uforsvarligt at vedtage et saadant Lovforslag uden en meget nøje og gennemgribende Udvalgsbehandling. Lovforslaget har jo imidlertid været behandlet meget indgaaende i Kommissionen, i hvilken jeg selv

har haft den Ære at have Sæde, og jeg ved derfor, hvilket Arbejde der er nedlagt i Betænkningen, og hvilken Tid det har taget for Kommissionens Medlemmer at sætte sig ind i disse ret udviklede Spørgsmaal og gennemdrøfte de mange forskellige Muligheder, der kunde være Tale om. Yderligere har Sagen nu været til Behandling i Folketinget og dèr været Genstand for en Udvalgsbehandling. Jeg vil derfor til Trods for det meget sene Tidspunkt af Samlingen, som ikke tillader en Udvalgsbehandling af nogen Værdi, tillade mig at anbefale, at Lovforslaget føres igennem i denne Samling.

A. Lund: § 39 i det foreliggende Lovforslag viser, at vor Lovgivning om Apotekervæsenet grunder sig paa et Utal af Forordninger, Reskripter, Kancelliskrivelser, og hvad ellers alle disse gamle Ting hedder. De gaar endogsaa saa langt tilbage som til 4. December 1672. Selv om Lovforslaget ikke bød andre Fordele end den, at disse gamle Bestemmelser er blevet samlede og sammenarbejdede, saa at man kan se, hvad der er gældende Lov for Apotekere her i Landet, vilde det alene være Grund nok til at fremme dette Lovforslag, men tillige byder Lovforslaget, eller synes i alt Fald at byde, betydelige Fordele saavel for Befolkningen som for Apotekerne, skønt det bygger paa det bestaaende Privilegiesystem uden at røre ved nogen af Principspørgsmaalene. Dette System er vel nærmest bibeholdt, for at Staten vedblivende kan have Kontrol med Apotekerne. I Lovforslaget foreslaas det at udvide og skærpe denne Kontrol, saa at den bliver mere effektiv, idet det paa-bydes, at ethvert Apotek mindst 1 Gang aarlig skal have et kyndigt Eftersyn med Ret til at kassere. Dermed sikres der Befolkningen god Medicin, og da Staten tillige bestemmer de Priser, der maa tages for Medicin, kan man være temmelig sikker paa at faa billig Medicin. Medicinalkommissionens Betænkning om denne Sag udviser da ogsaa, at Danmark hører til de Lande, hvor Medicin er billigst. Endvidere søger Lovforslaget at lette Befolkningen Adgang til at faa Medicin, idet det bestemmes, at paa Steder, hvor det skønnes, at der kan faas en Indtægt af et Apotek paa mindst 3,000 Kr. netto om Aaret, kan et Apotek anlægges, og i tyndt befolkede Egne paa Landet, hvor der som Regel er langt til Apotek, kan det tillades, at der oprettes et Apotek, naar der indgives Begæring derom og Kommunalbestyrelsen er villig til at yde en mindre Sum aarlig til Hjælp, ikke til Apotekeren, men til Apotekerfonden. Disse Apoteker